

[Ingmar Wagner.]

soldater har underskrevet henvendelser til forsvarsministeren om at få disse skattefrie cigaretter. Mange steder er det hele kompagnier, der i fuldkommen enighed har rejst kravet. Efter min mening må dette spørgsmål også kunne løses på en for soldaterne god måde; dèr gælder det jo så, om forsvarsministeren, eller finansministeren måske, kan meddele noget om, hvordan det går med disse skattefrie cigaretter, om soldaterne overhovedet har fået svar på deres henvendelser vedrørende dette spørgsmål. Jeg har hørt røster om, at soldaterne visse steder skulle have modtaget en meddelelse desangående, men af dette indhold: at forsvarsministeriet udtrykker stor sympati for sagen, men har måttet opgive den på grund af administrative vanskeligheder. Der er god grund til at spørge, om dette har bund i virkeligheden; ja, man kan næsten ikke tro det, for overalt på kasererne findes der kantiner, som daglig udleverer mange forskellige ting til soldaterne, madvarer og lignende. Nogle steder findes der udmærkede ordninger med klippekortsystemer; noget lignende vil kunne indføres for cigaretudleveringens vedkommende, og på den måde ville man komme ud over disse administrative vanskeligheder.

Der er jo heller ikke tvivl om, at fabrikerne er klar til at fremstille særlige soldaterpakninger. Gennemføres en sådan eller lignende ordning for udleveringen, vil de vanskeligheder, man er så nervøs for, utvivlsomt kunne overvindes, og den frygt, som der også på forhånd har været talt om: at soldaterne ville handle med cigaretterne, vil også vise sig at være fuldkommen ubegrundet; det viser jo alle erfaringer fra Tysklandskommandoet. Såfremt ministeriet viser sin gode vilje, vil en sådan forbedring i soldaternes forhold kunne gennemføres. Andre lande har jo allerede vist, at de kan gennemføre sådanne ordninger for deres soldater.

Lige siden den militære tjenestetid blev forlænget, først til de 12 måneder, siden til 18 måneder, har det ikke manglet på udtalelser om, at soldaterne skulle få deres kår forbedret. Men det er gået meget, meget småt med at få disse fremskridt i gang, ja, vi har endda i den seneste tid oplevet, at soldaternes i forvejen meget få fritidsfor-

nøjelser er blevet begrænset meget stærkt. Jeg kan sige med det samme, at kommunisterne er helt enige i, at der skal gøres alt for at få besparelser på det militære budget, men vi vender os imod, at disse besparelser rammer det værnepligtige mandskab. Her er der tværtimod grund til, som jeg har været inde på, en række forbedringer.

Det fremgår jo også af tekstanmærkningen til § 21 om soldaternes lønninger, at man fortsat vil holde dem nede på det lave niveau, som er fra 2 kr. til 3 kr. om dagen til de værnepligtige menige, medens de frivillige menige i deres elevtid aflønnes med 4 kr. daglig. Hvorfor er der stadigvæk denne forskel? Jeg finder, at den er helt urimelig. Udgifterne for en soldat er lige store, hvad enten han er værnepligtig eller han er frivillig; ja, skulle der være forskel i aflønningen, var det vel ikke nødvendigt, at denne forskel faldt ud til fordel for de frivillige; de er almindeligvis glade for tjenesten. Der kunne snarere være grund til at give de andre en opmuntring. Vi foreslår derfor, at aflønningen bliver ens for det værnepligtige mandskab i hele tjenestetiden. 4 kr. daglig er efter vor opfattelse et passende beløb, mindre kan der i alle tilfælde ikke være tale om. Derfor vil vi gerne foreslå, at forsvarsministeren tager skridt til denne forhøjelse af soldaterlønningerne.

Det er klart, at en sådan forbedring af lønnen vil komme til at koste penge. Derfor foreslår vi også, at disse fremskaffes ved besparelser på andre områder indenfor det militære budget, bl. a. ved yderligere at nedskære den militære tjenestetid og ved at foretage færre indkaldelser. Det vil jo også samtidig betyde, at der bliver bedre forhold ude på kasererne, for det er jo stadig sådan, at på en lang række af dem har man en meget voldsom overbelægning.

Vi hilser med tilfredshed, at den militære tjenestetid nu bliver nedsat til 16 måneder. Det er jo et stykke af den vej, som vi gang på gang har foreslået ministeren at bevæge sig på. Ja, lad os få tjenestetiden ned på 12 måneder, nu har det jo vist sig, at tjenestetiden kan nedsættes. Lad den så komme i det leje, som soldaternes og ungdommens overvejende flertal gør sig til talsmænd for, 1 års tjenestetid er mere end nok.

Der er en række områder, hvor det er tiltrængt at give soldaterne forbedringer.